

Tulin, nägin, ...

- 1, On ajalugu täis nüansse, ja meie elu täis on shansse.
Kui oled juht siis vaata maha, vaata ette ja ka taha.
See vaatevinkel annab tiivad, nad hiljem kõrgusse su viivad,
Nad lisavad sul kiirust, sära. Kuid juhul, kui sa pole mära!
- 2, Pall kõigub ammu kalju serval, ja mitu küsimust Minerval,
Kuid paistab libiseb meil käest, ei jõua hoida kõigest väest.
Ta puruneb – me näeme verd, ja kuidas nälg siin künnab merd.
Meil pankur ennem trükkis raha, tal sellest verest hakkab paha!
- 3, Ma loen Ceasarit siin hetkel, ta tammus seda palli retkel,
Ta kaitses, rünnates siin maid, ta meenutab mul hetkel haid.
Ei olnud kerge tollel ajal, siis pidi seisma tahte najal,
Ta oli looduse poolt õis, kel elu polnud tihti võis!
- 4, Ei kuula eesti juhid rahvast, neil kergem mängida lakeid,
Me näeme verd mis tilgub kahvast, ja määrib paraku ka meid!
On terve pall siin peksnud segast, meil roosad prillid olid peas,
Kuid nüüd me loobume siis megast, et olla loodusega reas!
- 5, Nii nagu Ceasar, nii ka Võsotski, Haijam, Konfutsius ja Trotski,
Neid mehi liitit ülesanne, mis neile looduse poolt anne.
Nad murdsid naise looga maha, ja nende pauk läks ette-taha,
Nad olid rindel päevad-ööd, ja nad ei kartnud seda tööd!
- 6, On raske valik mul gi ees, las loodus näitab – kes on mees.
Ma astun võitlusesse-tulle, nii Ceasar ütles õhtul mulle,
Ta tuli, nägi – peksa sai, kui püüdis naisel teha pai,
Ta rühkis üles mööda treppi, loodetavasti sai ta keppi.
- 7, Ma olen oma rahva pant, võin öelda teisiti – garant.
Tal pole mõtteid ja ideid, kuid ta on selle kera leid.
Ta on nii tuim ja ta on väike, kuid tegelikult on ta päike,
Ta tuhat korda on põikpäine! Aitäh, et oled niivõrd jäine!
- 8, On mõtteteri eestis palju, see iidne rahvas on kui kalju.
Tal vanasõnu – tarku, häid, ja on ka helgeid palju päid.
Kuid hetke noorus kui propeller, või nagu roostes vene shveller.
Las kasutavad lapsed äppe,- küll elu annab vastu näppe!
- 9, See lugu Ceasarist ja Vovkast, ta tegelikult „Razpizdovkast“,
Või hoopis sellest kuidas aju, me selles maailmas ei taju.
See aasta maailm muudab värvi, seepeale ära kohe mine närvi,
Ahv oli, on ja ahv ka jääb, kuid hunt siin kaugemale näeb!

10, Nii nagu Ceasar nii ka mina, ei tõsta voodis oma lina,
Ma tõstan voodis ainult tekki, et silitada naise pekki,
Ta on mul õhtuti uhuu, kuid õnneks vaba tema suu,
Mul ladvas õhtuti on veri, ja hapukoor on ladva eri!

11, Ei ole minus võidu iha, ei ole mina naise liha.
Kuid pall teeb hetkel seitse kuut, me näeme hiljem palju uut.
Ja higiseks saab mehe särk, see ongi uue aja märk,
Ja naine muidugi jääb vait, Võsotskit austab eesti sait!

12, Kas oli Ceasar see kes tuli, nägi, võitis – oli sulgi.
Või on siin suliks ka üks hunt, kel must on karv ja metsas punt.
Kes mõtleb tihti üsna laialt, ideid tal sünnib igalt vaialt,
Ta tihti vagusi ja kuss, kuid uuel peol ta on muss!

13, On ajalugu – meeste nimed, ja nende korda saatnud imed,
Kuid kus on seelik, kus on rind? Neil meestel oli kodus pind.
Ei jookse läbi naisi pildist, ja nende jalad külmast vildist,
Ei märka nende punast huult, ja juuksi kohendavat tuult.

14, Ei ole tulnud ma, ei läinud, te pole miskit ka veel näinud.
Kui Ceasar: tuli, nägi, võitis – siis hunt mäest alla nõnda sõitis
Ja all ta tegi väikse hüppe, kus kogu maa ta võttis rüppe,
Ta jälgib metsast inimesi, sest hundi elu pole mesi!

Autor: Mühka – Must üksik hunt kes austab
Kirjutatud:22-24.04.2016
Korrektor – puudub
Levitada – lubatud!

Kui Ceasari kuulus lause on:“Tulin, nägin, võitsin“, siis minu variant on :“ Tulin, nägin
,...“ arvake kolmas sõna ära!